

Водночас в одному з останніх документів Всесвітня організація охорони здоров'я (ВООЗ) наголошує, що канабіс із вмістом ТГК до 0,2% взагалі не є наркотичною речовиною та повинен бути виключений з регулювання міжнародних конвенцій про наркотичні речовини.

Висновок. Доцільним є використання канабісу в лікувальних цілях, що потребує внесення в діюче законодавство відповідних дозволів для проведення його наукових досліджень і застосування лікувальними закладами. Необхідно визначити конкретні норми дозволених обсягів вирощування конопель, правила їх зберігання й доступу під контролем правоохоронних органів. Доступ пацієнтів до препаратів на основі канабісу слід визнати складовою реалізації їхнього права на медичну допомогу. При цьому важливо забезпечити легалізацію застосування медичного канабісу в наукових цілях і медицині достовірною роз'яснювальною інформацією громадськості.

ІНДИВІДУАЛІЗОВАНІ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ ДОГОВОРИ ПРО НАДАННЯ СТОМАТОЛОГІЧНИХ ПОСЛУГ ЯК СПОСІБ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН «ЛІКАР-ПАЦІЄНТ»

Циганок В.С.

Науковий керівник: к.ю.н., доц. Гамбург Л.С.

Кафедра соціальної медицини, громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права
Запорізький державний медичний університет

Мета дослідження. Визначення способу правового вирішення проблеми відповідальності сторін у правовідносинах із надання стоматологічних послуг на тлі процесу дороблення нормативів надання та показників якості стоматологічної допомоги.

Матеріали та методи. Нормативно-правова база України. Діалектичний, нормативно-догматичний, структурно-функціональний, та системно-аналітичний методи.

Отримані результати. Сьогодні правовідносини між закладом охорони здоров'я, лікарем і пацієнтом регулюються Конституцією України, законами України «Основи законодавства України про охорону здоров'я», «Про захист прав споживачів» тощо. До 08.05.2014 р. діяли наказ МОЗ України № 305 від 22.11.2000 року «Про затвердження Критеріїв медико-економічної оцінки надання стоматологічної допомоги I, II та III рівнях (амбулаторна допомога)», а також наказ МОЗ України № 507 від 28.12.2002 року «Про затвердження нормативів надання стоматологічної допомоги та показників якості медичної допомоги». Нові відповідні відомчі підзаконні акти досі перебувають у проєктній стадії. Необхідність їх якнайшвидшої доробки водночас вимагає впровадження обов'язкових цивільно-правових договорів про надання стоматологічних послуг стосовно певних типових клінічних випадків. Господарююча особа, яка надає стоматологічні послуги, має розробити для кожного з їхніх видів окремі формуляри чи стандартні форми. Доцільним є укладання лікарями, які працюють з пацієнтами, індивідуалізованих договорів з останніми. Особа, яка отримує стоматологічну послугу, підписуючи такий документ, має можливість компетентно вибирати кількість і рівень якості послуг, беручи свою частину відповідальності за результат.

Висновки. Таким чином, оновлення відомчої правової бази з регламентації нормативів надання і показників якості стоматологічної допомоги та запровадження індивідуалізованих цивільно-правових договорів про надання стоматологічних послуг є ефективними інструментами безконфліктного юридичного вирішення будь-яких проблем, що можуть виникнути між закладом охорони здоров'я, лікарем-стоматологом і пацієнтом.

ФОРМУВАННЯ ЮРИДИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЛІКАРЯ-СТОМАТОЛОГА ЯК ЧИННИК ЕФЕКТИВНОСТІ СТОМАТОЛОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Циганок В.С.

Науковий керівник: к.ю.н., доц. Гамбург Л.С.

Кафедра соціальної медицини, громадського здоров'я, медичного та фармацевтичного права
Запорізький державний медичний університет

Мета дослідження. Стрімка поява приватних клінік, швидкий розвиток стоматології як науки диктує реальну потребу спеціаліста у правових знаннях. Лікареві необхідний той обсяг правових знань задля того, щоб уникати правопорушень, зможти захиститися від різного роду посягань на свою честь і гідність. На жаль, в нашій країні недооцінена важливість підготовки лікарів-юристів, наслідком чого є проблема формування законодавчої бази у даній сфері правових відносин.